

FORSVARSKOMITÉER
AV BETYDNING FOR MIN INNMELDELSE,
SPESIELT I FORHOLD TIL
§ 86.

-
- A. Momenter som jeg fastslo før min innmeldelse.
B. Momenter som bestyrket meg etter min innmeldelse.
C. Momenter etter 7/5 45 som bekrefter riktigheten av min oppfatning.
-

- A.1. Den tyske intervensjon 9. april kunne betraktes, -ikke som et erobnings- og undertrykkelsesforetagende, - men som folkerettslig begrunnet p.g.a. Norges manglende evne og vilje til å avverge gjentatte grove nøytralitetsbrudd og trusler om sådanne fra alliert side. (Bevis: Jøssingfjord, mineutlegging stoppet 8/4 a.n.t. England, innsaml. ing luftforsvar Oslo stoppet, ingen festninger i forsvarsberedskap, ingen mobilisering, regjeringen 1936: linjen for norsk politikk at vi hverken kan eller vil forsvare oss. Jfr. Scharffenberg: "Vestmaktene og regjeringen de hovedansvarlige for 9.april". Jfr. Langeland, UK, Koht.
2. Regjeringen og "tortinget" var de første dager villig til å forhandle med tyskerne, men det strandet på kravet om Quisling som ny regjeringsjef. Q. derved skyld i krigen! Senere forhindret forholdet til England (jf. Koht fra Sælen) en forståelse med tyskerne.
3. Q. selvbestaltede opptreden 9/4 kan objektivt betraktes som landsforræderi. Den denne betraktning ble i folks øyne svekket av Paal Bergs takketele 15/4 hvor han takkes for sin "ansvarstølelse og fedrelandssinn" fordi "han stillet seg til disposisjon for å bidra sitt til å unngå blodutgyddelser."
4. Det forræderiske i Q.'s opptreden ble også sterkt avbleket av Administrasjonsrådets oprettelse allerede 15/4 i åpenbar strid med regjeringens politikk, men i forståelse med tyskerne. Jfr. RK: "som min viktigste oppgave ser jeg: opprettholdelse av ro, sikkerhet og orden - - og tilveiebringelse av alle forutsetninger for de militære behov som er nødvendige - -. De norske administrative myndigheter har stillet seg til disposisjon for samarbeide."
5. I et møte i Aulæen 14. april rettet landets fremste menn og største organisasjoner "den mest inntrengende appell om uansett sympati og støtninger å avholde seg fra enhver videre sabotasje - eller ødeleggelseshandling" etc. og påle ro og orden som enhver ubetingede plikt.
6. Biskop berggravs Nordmarksturné og kringkastingstale.
7. Politimester Velhavens opprop om ro og orden.
8. Quisling ble satt til å ordne demobiliseringen i samarbeide med Administrasjonsrådet.

9. Regjeringens fullkomne undlatelse av å utsende flammende krigsprop. (jfr. Langeland: "Regjeringens erklæring fra Biverum det rene tøv.")
10. Oslo kommunes igangsetting av reparasjons- og utvidelsesarbeider på Fornebu v/rådmann, litt senere finansminister Hartmann.
11. Trondholm kommunes igangsetting av utvidelsesarbeider på Værnes med 2000 mann, mens Hegra beskjøt plassen. Ansvarlige: ordfører Skjånes, fylkesmann Cappelen (=justisminister) og rådmann, senere justisminister Gundersen. Dette hindret gjenerobringen av Trondheim og Narvik.
12. Administrasjonsrådets igangsettelse av arbeidet ved marineverftet i Horten, Tøngsberg og Kaufoss.
13. Administrasjonsrådets oppnevning av NIO til fremme av eksport til T. Sørget bl.a. for eksport og prod. økn. av molybden, vanadium, glyserin
14. Regjeringen ga den 7. juni opp den militære motstand ifølge regjeringens protokollen, "fordi det har vist seg umulig å skaffe hæren den nødvendige ammunisjon og annet krigsmateriell, vil det være håpløst for Norge å fortsette krigen." - At de ikke dermed "oppga kampen for Norges beste" er en helt annen sak. Det gjorde ikke jeg heller.
15. Forsvarssjefen, general Ruge, ble igjen "for å avtakke, dimittere og sende hjem våre soldater samt meddele tyskerne at vi hadde oppgitt kampen". Ruge måtte ha hatt en viktigere oppgave hvis krigen fortsat
16. Kapitulasjonsoverenskomsten 10. juni (altså 3 dager etter regjeringens proklamasjon om at den ikke "oppga kampen - -"). Her forpliktet Norge seg til i §1 å ~~medbringe~~ la sentlige stridskrefter nedlegge sine våpen og ikke gripe til våpen igjen mot Tyskland eller dets allierte
17. Avisene skrev i denledning:
 Lofotposten 10.6.: "Norge har oppgitt kampen."
 Morgenbladet 10.6.: "Fiendtlighetene innstillet."
 Dagbladet 10.6.: "Fred i Norge."
 Aftenposten 14.6.: "Det okkuperte Norge ikke lenger i krig med T."
 Arbeiderbladet 14.6.: "Kongens synd mot sitt folk."
 Huskerud Blad 15.6.: "Norge ikke lenger i krig med Tyskland."
 Fremtiden 15.6.: "Norge ikke lenger i krig med Tyskland."
18. Regjeringens proklamasjon 7.6.: "Men de oppgir ikke dermed kampen for å gjenvinne Norges selvstendighet. Tvertimot - de vil holde fram med den utenfor landets grenser. Norges Konge og Norges regjering vil i denne kampens tid være de frie talsmenn for det norske folks nasjonale selvstendige liv (cfr. riksadvokatens sitatfuske: "selvstendighetsskrig") således at ingen av de rettigheter som tilkommer en fri stat skal bli forspilt. (Av de allierte?) Det vil være deres oppgave å verne om landets og folkets politiske rettsgrunnlag, så vårt folk i seirens stund med myndighet kan tre fram og hevde sin nasjonale frihet." (Altså overfor de allierte!?)
19. Sammenheng 7.6.: "F.O.K. ordner avviklingen av de gjenstående norske stridskrefter".
20. De allierte tilba avtransport av norske militære, men sendte alt luftvern i Tromsø, alt utstyr og beslagla 4 norske MTB i England. Forsøkte også å bestraffe den norske flåte. ("London" I,15)

X. Likelihood ble alt krigsmateriell i Åmsoen skutt utrykkelig av krigsskip etter det utvalgte

21. Departementenes funksjonærer ble stillet fritt om de ville være med til England. Omtrent ingen reiste: ~~Utenriks~~ Utenriksdepartementet : 0, forsvarsdept.: 0, kirkedepartementet: 1, justisdept.: 0 ("London" 18.17)
22. Tyskerne friga alle norske krigsfanger.
23. Admin.rådetsendte ut rundskriv om et de dimitterte soldater skulle være fortrinnsberettiget til arbeide på tyske festnings- og flyplassanlegg, og ga særtrygder for slike arbeidere a.h.t. bombefaren etc.
24. Med Londonregjeringens samtykke (men mot H.O.K.'s protest!) ble de internerte soldater og officerer i Sverige hjemsendt.
25. Kapitulasjonsavtalen opphevet tidligere lokale avtaler (NB: Frogstad)
26. General Meischer fikk ikke engang sin adjutant med seg, men 50 politiske flyktninger fikk være med Frithjof Nansen.
27. Castberg "Folkerett", s.196 : "At der da ikke blir slut et en fredstraktat, kan ganske visst ikke betraktes som normalt, men det kan ikke medføre et krigs~~xxxxxxxxxxxx~~tilstanden ansees vedvare uansett de faktiske situasjon".
28. Oppenheim, "Internationale Law", 6th edit., : krig kan opphøre ved "single cessation of all acts."
29. Norges proklamasjon 9.6. : "Soldater, matroser, takk - - - tiden da vi stred, - - vent, - - gjør ikke noe uoverlagt som kan - - represallier". (UK II 312, Marsen 16-17)
30. Høyesterett 11.6. "Kongen og regjeringen fremdeles i funksjon, men faktisk avskåret fra å regjere."
31. Etter kapitulasjonen gikk overensstemmende med Haagkonvensjonens art. 43 og 44 den lovgivende makt her i landet i sin helhet over til okkupanten, - uansett om denne valgte selv å styre direkte eller gjennom et Admin.råd, kommisariske statsråder eller riksråd.
32. Nygaardsvold, London radio 25.6.: "-- måtte forsøke å få fiendtlighetene og ødele elsene stoppet. "et sto da ingen annen vei å, en ene å nedlegge våpene og hjemsende våre tapre officerer og soldater, Norge er besattet." - de to måneder krigen varte."
33. Riksrådsforhandlingene som endte med et 96 av 130 stortingsmenn vedtok: "Regjeringen Nygaardsvold kan ikke lenger godkjennes som regjering. De kongen er utenfor landet og kan ute av stand til å utøve sine forfatningsrettslige funksjoner. Kong Haakon taper for seg og sitt hus rettighetene som Norges konge inntil fredsslutningen. Riksrådet overtar inntil videre regjeringens forretninger og kongens forfatningsrettslige funksjoner."
34. Det ble tilslutt akseptert 5 NS medlemmer av Riksrådet. Kan kunne vi ikke ha med forrædere?
35. Berggravs fredsforslag 17.6.: "Da det er det norske folks ønske snarrest å få gjenopprettet fred og et godt forhold til Tyskland - - . Nygaardsvold ikke lenger godkjennes som regjering - - Kongemakten ute av funksjon - - Riksråd for å slutte fred." (Stort.dok I,7, 31, 32)

36. Paal Bergs henvendelse til den svenske legasjon ang. muligheten for en formidling av anmodning til Kongen om frivillig abdikasjon! (UK 249, 321, 327, Bonnevie 29, JL 73.)
37. Presidentskapets brev til Hitler 27.6.; hvor det bl.a. foreslås at det skal sluttes fred mellom Tyskland og Norge, "hvis der Führer finner at tiden hertil er inne. -- krigen fra begge sider ført på en slik måte at sårene kan leges." (Protokollkom.63)
38. Presidentskapets brev til Kongen 27.6. med anmodning om hans frivillige abdikasjon. (H.100-102) "Kongen ute av stand --" (Protokoll.60)
39. Kongens svar 3.7. uten et ord om krig, men dratt til England "for såvidt mulig å bevare et fritt og uavhengig norsk riksstyre -- -ikke fred før krigen mellom stormaktene er ført til ende."
40. Regjeringens svar til presidentskapet 17.7.: "og ingen kan være i tvil om at så lenge det råder krig mellom Storbritannia og Tyskland og en av disse makter holder Norge besatt, så forblir Norge krigsområde." (Hermed mentes at en fred ikke ville kunne bli reel for Norge. Viser også klart at Norge selv ikke anses krigs- og krigsførende.) (H.116) "Reg. har ikke denne oppfatning om at landet indre styrets indre styre!" (hvem skulle da gjøre det?)
41. 3, senere 2 statsråder holdt til i Stockholm. Man kan ikke føre krig fra nøytralt område.
42. Administrasjonsrådet bevilget 19.7. kr. 27.000.- til Norges deltagelse i tyske messer, bl.a. Leipzigmessen. (Ambassadør Breben)
43. Admin.rådet forbø 3.8. blomster, flagging, etc på Kongens fødselsdag
44. Admin.rådet forbø 17.8. Norges kommunistisk parti.
45. Admin.rådet. oppløste 5.8. de siste rester av den norske hær, overensstemmende med kapitulasjonsoverenskomsten, skjønt fylkesmann Gabrielsen foreslo fortsatt norsk vaktvern i Finnmark mot øst.
46. (Paal Berg 17.6. "Nå er det slutt med jussen, det er politikk det spørres etter.")
47. Statsminister Hansson 7.7.: "Striderna mellan Tyskland och Norge upphört." (Sv. Hvittbok II 175, JL71)
48. H.r.advokat H. Holthe i Dagsposten og TT 6.8.: "Om nordmenn i utlandet velger å gå i krig for Storbritannias sak er det en frivillig sak. Norge som stat bindes ikke. Hverken kongen eller regjering er berettiget til å la den norske stat være krigsførende for Storbritannias sak. -- Krigen opphørte 9.6. da våpnene ble nedlagt
49. Admin.rådet påbø 22.9. alle våpen innlevert til tyskerne.
50. Legasjonen i Stockholm samtøkket sept. 1940 i Admin.rådets anmodning

52. De 4 store partiers felleserklæring 24.8. om "samarbeide med ~~okkupa~~^{okkupa}~~tion~~^{tion}"
53. Lord Strabolgi, "Marvik and after", s24, "Omsling den viktigste 5. kolonist ned undtagelse av Berggrav". Berggrav skriver i "Da kampen kom" at han var blitt oppfordret til å reise til Tromsø, men han fryktet "at de i det minste var blitt arrestert."
54. De kommissariske stasråder var nasjonalt sett den heldigst løsning da det forhindret en ytterligere kompromittering av Storting, Høyesterett, berggrav m.fl. Alle hadde også siden 7.8. vært enige om at Admin.rådet måtte avløses av noe annet.
(Castberg sier om dette: "Heller ikke behøver man oppfatte Reichkommissars forordning av av 25. september om de konstituerte statsråder som annet en bestemmelse om organiseringen av okkupasjonsstyret innen Raagregimentets ramme.")
55. Oppløsningen av alle partier var en selvfølge da det ikke lenger kunne bli tale om flere stortingsmøter eller nye valg så lenge storkrigen varte. (Admin.rådet hadde allerede oppløst NR!) For partiene såv var det den fordel at de nå slapp å kompromittere seg mere.
56. Berggrav 23/10 enhver måtte følge sin overbevisning m.h.t. innmeld. i NS. (I juli laget han et rundskriv til prestene om at de ikke var forpliktet til å følge forordninger fra London .jfr. "teinsvik.)
57. 25/10 skjærper HK straffen for noen unge gutter som hadde demonstrert mot NS (jfr. Langeland)
58. 30/10 Rundskriv fra Lommerforeningen til dens medlemmer om at ~~ikke~~
~~innkomme~~ den hverken ville til eller fraråde innmeldelse.
- 58/3/12 rundskriv fra ekspedisjonssjef Flatou til alle dommere om at det ikke var noe ivelen for å melde seg inn i NS m.h.t. dommereden.
59. 13/12 rundskriv fra Sakførerforeningen til medlemmene om at det sto enhver fritt å melde seg inn i NS.
- KAM BRILLANT TIL FOR TALLE OG DE VIDERE SCANDINAVIA;
ALLER TIL ALLE TILGANGS GJENSITT, JFR. SPAN. \$139
60. Bankdirektør Rygh i Norges Bank ble sittende tross ny direksjon var blitt oppnevnt i London.
61. Samtlige fylkesmenn ble sittende og hjalp til med å gjennomføre foreordningen i alle kommuner. Godkjente ~~ikke~~ bevilgninger til Legion
62. Riktignok gikk HK, men p.g.e. et rundskriv parafert av Flatou, og al andre dommere ble sittende og dante uten å rulle noen gang etter NS forordninger. (f.eks. dom over ung pike som nektet AT. - Langeland)
63. Stiftelsen av Tysk Landelskammer i Norge årskiftet 1940/41, "for å fremme samhandelen mellom Norge og Tyskland og samtidig søke å fremme den personlige forbindelse mellom næringslivets menn i begge land. De vil oppta et intimt samarbeide med alle tyske og norske myndigheter. Dette opprop var undertegnet av over 80 av landets ledende menn i industri, skipsfart og bankvesen. Og 800 sluttet seg til.

ha ledet ekspedisjonen etter at han hadde vært med på planlegge den, men ble forhindret i å reise i siste øyeblikk. I hans sted måtte senere inspektør hos rikspolitistjef Aulie, Muhle, lede den 6 måneders lange og meget lærerrike studietur. Etterpå avga han et langt og overmåte begeistret intervju i Aftenposten.

65. Strandhuggene i Lofoten, Øksfjord og Måløy syntes å vise at den norsk regjering var faktisk umyndiggjort av engelskmennene, for enten kunne den ikke være informert om angrepene, eller så kunne den likevel ikke forhindre dem, skjønt det var åpenbart at de utsatte befolkningen hjemme for de største lidelser og ubehageligheter, foruten at det gikk ut over den helt norske sildoljeproduksjon.
66. Engelske fly og ubåters brutale og helt hensiktsløse angrep på norsk kystbåter i sivil fart bekreftet også inntrykket av regjeringens avmakt.
67. På samme måte var regjeringen heller ikke istand til å skaffe oss noen mattilførsler vestfra, slik som Belgia fikk under forrige krig og Hellas under denne. Tvertimot la den ved senkning av kystbåter, fiskebåter, ødeleggelse av sildoljefabrikker og grubene på Svalbard store vanskeligheter for den hjemmeværende befolkning.
68. Regjeringsrat Schiedemayers artikkel i Retts Tidende nr. 1 og 2 1941 hvor han fastslår at det ikke lenger er krigstilstand mellom Norge og Tyskland.
69. Priseretten i Hamburgs kjennelse for at det var de facto fred. Denne dom i motsetning til dommen året før over "Thistæbra" ("Quisling 58).
70. Oberst Getz bok om kampene i Nord-Trøndelag hvor han forteller at englenderne og franskmennene stakk av plutselig uten noe varsel, blottet hans flanker og skjøt sitt gjenværende materiell istykker fremfor å la nordmennene få en patron: " - hadde vi hatt en virkelig allier istedenfor "England som bare skadet oss - -". I hans siste dagsbefaling sies bl. a. " - - det er ennå ikke offisielt inntrått fredstilstand", men det måtte altså være noe like før, noe som tydeligvis ville inntre når den lovete og "enestående" frigivelse av alle krigsfanger hadde funnet sted.
71. Norge måtte før krigen innføre 64 % av matforbruket. Dette ble nå for en vesentlig del dekket av eller ved hjelp av Tyskland. Kunne man være i krig med den som skaffet en avgjørende del av maten, alt sukker, 1/3 av fett, 1/2 av brødet, all oljen og alt kullet m.m.? Norge hadde også hele tiden et såddig stigende importoverskudd fra Tyskland helt bortsett fra innførsler til tyskerne selv.
72. NS fikk forhindret at tyskerne tok hele hjemmeflåten, 800.000 tonn, som prise, hvilket de hadde vært berettiget til hvis de hadde ansett seg fremdeles for å være i krig med Norge.
73. 9.5.1941 brøt Sovjetsanvoldet den diplomatiske forbindelse med regjeringen Nygaardsvold fordi "Norge ikke lenger suverent". (At forbindelsen senere - når? - ble gjenopptatt, gjorde selvfølgelig ~~ikke~~ ikke Norge suverent igjen.
74. Regjeringen har søkt hjemmel for en rekke av de forordninger som de utga i London i konstitusjonell "nødrett". Når det gjelder spørsmålet om nød er det imidlertid klart at de som virkelig var i nød, var vi, var latt i stikken her hjemme overlatt til vår tidligere regjering.

for land og folk. Det var herunder klart at opprettholdelse av ro og orden av hensyn til forsynings situasjonen og repressaliefaren, først og fremst var i norsk interesse, selvom tyskerne også var interessert i dette. Det er også klart at England for sin egen skyld hadde helt motsatte interesser. Det er videre klart at Nygaardsvold ikke hadde anledning til i synderlig utstrekning å motsette seg engelske planer og arbeide i Norge.

75. Straffelovens §86 kunne ikke gjelde under en okkupasjon, i hvert fall ikke overfor den som bare forsøkte å støtte og opprettholde et norsk styre her i landet. (derimot entok jeg at den forhindret at nordmenn kunne melde seg på tysk side i kampen mot England, hvor det var en mulighet for å støte sammen med andre nordmenn.) §86's ~~bestemte uttrykksmåte~~ bestemte uttrykksmåte, "bære våpen mot Norge", - "Yte Bistand i råd eller dåd", - "svekke Norges stridsevne", syntes klart å ta sikte på folk som med åpne øyne ønsket å hjelpe en fiende under en faktisk krig for egen vinnings skyld og på Norges bekostning.
76. § 86's bestemmelse om at den bare kommer til anvendelse "under en krig, hvori Norge deltar", viser klart at den ikke kunne komme til anvendelse etter at hele landet var okkupert og etter at den norske overkommando hadde forpliktet seg til å la samtlige norske stridskrefter nedlegge sine våpen og ikke gripe til våpen igjen mot Det tyske rike.
77. At krigstilstand formelles bestod de jure kunne ikke antas å komme inn under begrepet "delta i krig", som forutsetter en aktivitet som kapitulasjonsavtalen under enhver omstendighet ville forhindre.
78. Under enhver omstendighet viser §86, s høye strafferamme -3 år - at det her bare er tenkt på meget grove forbrytelser, - ja faktisk kan det bare sammenlignes med straffelovens bestemmelser om mord. Selv når det formelle grunnlag for benyttelse av § 86 foreligger, kreves derfor som professor Skeie sier i sin "Strafferettens spesielle del s. 545: "Til en fullbyrdet forbrytelse kreves etter første setning ("bære våpen mot Norge") at tiltalte har tatt del i et fysisk angrep, etter annen setning at en av de her angivne virkninger er inntrått, d.v.s. at han har ydet hjelp som har en verdi for fienden, eller at han har svekket Norge eller en alliert makt's stridsevne."
79. hertil kommer at §86 krever rettstridighet for at en handling skal være straffbar. I Paulsens offisielle lovsamling er det ved denne § gitt henvisning ved ordet "rettstridig" til strl. §14 som lyder: "Anvendelsen av ~~de ovenstående~~ ovenstående regler begrenses ved de i folkeretten anerkjente undtagelser."
80. Nå er §86 gitt for å beskytte landets konstitusjonelle statsmakter, men ettersom disse hadde måttet vike og makten ifølge Haagkonvensjonen var gått over til okkupanten, er det klart at nettopp det tilfelle som strl. §14 omfatter, var inntrått.
81. Hertil kommer at § 86 forutsetter forsett. For at NS medlemskap skulle være straffbart måtte da vedkommende for det først vært av den mening at Norge og Tyskland fremdeles faktisk var i krig med hverandre, for de annet må det ha vært hans hensikt å ville hjelpe fienden og skade hans eget land, og for det tredje må han ha ment at medlemskap i NS var et tjenlig middel til dette. Hvis en av disse forutsetninger manglet kunne ikke forholdet komme inn under § 86.
82. Under enhver omstendighet forutsetter § 86 en ~~slik~~ selvstendig aktivitet ~~at det ikke bare er medvirkning, som~~ er ikke straffbart.

83. Riktigheten av denne fortolkning av §86 ble også bestyrket av samtlige juridiske professorer på Universitetet. Hadde de vært av den mening at NS styret i sin almindelighet eller dets representanter på Universitetet var forrædere hjemfallen til ~~straffelovens~~ høyeste straff, hadde det utvilsomt vært deres plikt å gi uttrykk for dette under forelesninger, manuduksjon eller i hvert fall under samtaler på tomannshånd. Imidlertid ga hverken statsadvokat Aasgaard eller senere professor Andenæs eller professor Skeie i sine strafferevtsgjennomgørelser den minste antydning i denne retning, tvertimot ga ihvertfall den ~~først-~~ og sistnevnte bestemt uttrykk for at det ikke forlås noe generelt straffbart ved NS medlemskap. Det måtte i så fall spesielle forhold til. Det bør også bemerkes at ekspedisjonssjef i justisdepartementet, Per Augdahl og byråsjef Knut Robberstad lot seg utnevne til professorer av NS myndighetene.
84. På samme måte kan henvises til et fremtredende politifolk og jurister var f.eks. politiminister Jonas Lie behjelpelig med å skape NS's sterkeste og eventuelt farligst våpen, det nye politidepartement. Således var en av hans 3 kontorsjefer, nåværende byråsjef i Fængselsstyret, Halvorsen.
85. Det er sannsynlig at de her nevnte embedsmenn handlet riktig, men da må man også ta hensyn til hvorledes deres oppførelsen dengang virket på folk som overveiet å bli NS.
86. NS omfattet utvilsomt også endel uheldige elementer, strebere og andre som ikke var kompetente til de ofte betydningsfulle stillinger de fikk lurt seg til. Det måtte være enhver ærlig, nasjonalbevisst nordmanns plikt å bidra til å få disse fjernet eller svekket. De rene krigsprofitorinteresser gjorde seg derimot vel så ofte gjeldende utenfor NS, og omfattet alle kategorier fra så å si alle større industri og forretningsvirksomheter til de sikkert tilsammen 200.000 tyskerarbeidere.
87. Fra London og de illegale avisers side ble det vistnok agitert meget mot NS. Men for en aktivt innstillet natur ble det ikke påvist noe annet alternativ. Tvert imot var parolen at man skulle vente og vente i og for seg klokt, men imens kunne tyskerne fullstendig utsu landet og NS begå de mest uopprettelige bommerter og overgrep. Så lenge det derfor ikke fra regjeringen i London side ble krevet noen bestemt aktivitet mot tyskerne eller på annen måte, måtte det derfor stå enhver fritt ut fra det hederlige motiv ~~å~~ ^{situasjon} å ville hjelpe land og landsmenn i en helt ny, fortvilet og helt uoverskuelig, etter evne å gjøre det han etter moden overveielse av de her nevnte 86 og mange andre momenter, fant å være sin forbannede plikt.

B. Momenter som bestyrket meg etter min innmeldelse.

1. Etter Osvaldgruppens sabotasjeaksjon mot statspolitietts hovedkontor i Henrik Ibsens gt.7, holdt Nygaardsvold en kraftig tale i radioen 9/9 1942, hvor han bl.a. : "rettet en inntrengende appell til alle om å avholde seg fra individuelle aksjoner, som bare vil føre til skjærpet terror - - - ~~ikke å utnytte oppstanden~~ unngå enhver ubesindig opptreden, som bare vil bringe gode nordmenns liv og hele vår nasjons sak i fare. - - for tiden umålig for et avvepnet folk som vårt å sett fysisk makt inn - -"
2. Noen dager senere, 25/9 1942 sa kongen noe lignende: "Fortsett kamper i det stille og bevar troen". Ingen av dem nevner med et ord krig, eller noe i den retning , tvert imot.
3. Tidligere er nevnt angrepene mot vår kyst- og fiskefartøyer. I alt ble senket bortimot halvparten av kystbåtene i utelukkende sivil norsk fart, ofte med verdifull last og alltid med ~~store~~ tap av norske liv tilfølge. I alt omkom bortimot 1000 nordmenn ved engelske (og muligens noen få russiske) fly - og ubåtangrep på kystbåter. De helt planløse og totalt mislykkede angrep på Victoria Terrasse måtte også tas som bevis for at regjeringen Nygaardsvold ikke hadde noe å si hverfor englenderne. Ellers måtte man ha motsatt seg dette og lignende ting som det helt mislykkede angrep på ubåtbunkereren i Laksevåg med ca. 200 norske døde. Man burde ha visst at bunkereren var helt usårlig for flybomber. På samme måte det utidige angrep på Herøya, det tomme tankeanlegget på Vallø de siste krigsdager, lokaltoget ved Sørumsand, hvor lokomotivføreren ble drept m.m.m. Alt dette sammen med hungerblokaden viste at regjeringen i London hverken kunne eller ville gjøre noe for å lette den hjemmeværende befolknings vanskeligheter, tvert imot. Enhver måtte da ikke bare berettiget, men også forpliktet til å gjøre hva han kunne for å forbedre situasjonen.
4. Dr Ernest Wolff skrev ~~ik~~ i 1943 i "Transaction of The Grotius Society" en avhandling om "Municipal Court of Justice i Enemy-Occupied Territory". Her skriver han bl.a.: "-fienden, så lenge okkupasjonen varer ikke er "fiende" i den borgerlige ^{lovelynges} ~~forstand~~ " (is not an "enemy" within the meaning of Municipal Law".
5. Harald K. Johansens bok utgitt i Sverige 1942: "Den norske Tragedien" han forteller der s. 182 at flukten til England og kapitulasjonene var et kompromis mellom de som ville fortsette krigen og ha med overkommandoen, de som ville bli igjen, hvoriblandt Kronprinsen, og de som bare ville at regjeringen rent sivilt skulle opprettholde det norske navn og vareta norske interesser overfor de allierte (jfr A.18!): "I først e omgang seiret aktivistene tross Kronprinsens motstand. Det ble besluttet at regjeringen og hærens overkommando skulle forlate landet og fortsette krigen fra England. Imidlertid viste det seg at den ~~den~~ pasifistiske stening var blitt for sterk. For å undgå splittelse kom partene frem til følgende kompromis: regjeringen skulle forlate landet og ivareta landets interesser fra England, men krigen skulle opphøre. Kampen mot Tyskland skulle nok føres videre, men ikke med militære midler. Divisjonssjefen for Nord-Norge gikk ombord som eneste frivillige. Den norske militærmakten hadde således opphørt å eksistere og det fantes bare en frivillig avdeling."

"De norske offiserer og soldater som meldte seg til tjenestegjøring ved den norske legasjon i Stockholm, fordi de trodde dette var deres rett og plikt, ble avvist uten forklaring. Både flyvere og offiserer ble sommeren 1940 sendt tilbake til Norge, etter at legasjonen hadde behandlet dem som om de var allmissesøkende. Forbitrelsen vendte seg naturligvis mot arbeiderregjeringen. Noen ble etter denne behandling drøvet over til Nasjonal Samling."

6. I årene før krigen importerte Norge gjennomsnittelig 64% av matbehovet. Under en okkupasjon og samtidig hungersblokade fra vestmakten side var det klart at vi var fullstendig prisgitt okkupanten. Han hadde det i sin hånd å la uuthungre og omkomme av sult. I alle andre krigsrammede land, Sovjet, Polen, Hellas, Nederland omkom 10- og 10 tusener. Undtagelsen var Danmark og Norge. Men for Danmarks vedkommende var forholdet at landet var et overskuddsland med 3 ganger så stor landbruksproduksjon pr. innbygger som Norge. Som bekjent pleide aldri en krigførende å sørge for motpartens matforsyninger, tvertimot. Ja, vi har jo endog sett hvorledes en angivelig "alliert", England har ment seg berettiget til å la Norge sulteblokeres for derved å vanskeliggjøre stillingen for Tyskland, som det regnet med ikke vil gjøre det samme overfor Norge, men tvertimot forsøke å skaffe oss de nødvendige tilførsler. "a jeg for min del ikke ønsket å sulte ihjel hadde jeg derved ved Englands hjelp fått felles interesser med Tyskland, for såvidt jeg kunde gjøre meg håp om at Tyskland ville skaffe oss de nødvendige matvarer.

Ved hjelp av tilførsler som Tyskland sikret oss fikk vi på den måte halvparten av vårt kornbehov, alt sukker og 30% av fettene dekket ~~xxx~~ Likeledes alt kull (etter Englands Svalbardraide i 1941), bensin og olje til transport og fiskeriflåte. På denne måte fikk vi høyere fettnasjoner her enn i Tyskland. (Terboven og Borman forsøkte flere ganger å få dette nedsatt, men takket være innflytelsesrike NS folk ble det forhindret, fordi vi lå så langt mot nord og dessuten var supergermanere.)

En nøktern vurdering av situasjonen måtte derfor føre til at man forsøkte å bevare et korrekt og noenlunde godt forhold til okkupanten og ikke foretok noe som kunne berettigede ham til sulterepræssalier, - hvilket intet i folkene ten for bød ham.

7. Det viste seg at det fra unodne og ubalanserte individer innen NS ble forsøkt foretatt så mange uoverveiede handlinger og overgrep at det utvilsomt måtte være ens plikt, når man hadde anledning til det, å gjøre alt for å forhindre det. På denne måte kunne det lykkes rektor Noel og 2 - 3 besindige NS studenter å holde Universitetet igang inntil hjemmefronten endelig fikk tyskerne til stenge Universitetet ved å tænde på Aulsen. Her en sammenligning med alle de taber og overgrep som NS foretok innen lærer- og kirkefronten med hvorledes vi fikk det hele til å gli på Universitet, så må en skjønne at her er ytet et arbeide av den største betydning for vårt vitenskapelige arbeid og akademiske rekruttering. (Hvorledes skulle landssvikoppgreid seg uten alle de som tok juridikum fra 1940 til 1943!)

C. Momenter etter 7/5 -45, som bekrefter riktigheten av min oppfatning
nn

1. I det følgende betyr ved kildeangivelsene: PK+, Innstilling fra Pro kollkomiteen 1948. UK. : Innstilling fra Undersøkelseskomisjonen med bilag. London: Beretning fra Regjeringens virksomhet 7/6 40 - 7/6 4
1. Oppbyggingen av hæren i England skulle styrke vår stilling overfor allierte og ved freden. (London IV,156)
2. Tropper i England forat Kongen "skulle være i fækt", ikke for å slå (Astrup Hoel 34)
3. "Det var sommeren 1940 en ikke ualmindelig oppfatning at krigen med N. og T. sluttet 9.6.40 og at nordmenn som fortsatte krigen i utlandet var å betrakte som frivillige, som ikke bandt staten Norge." (UK.1
4. "Vi hadde tapt en krig. - Var N. fremdeles i krig med T.? likevel det utvilsomt mange som mente at kampen nå faktisk var slutt og at i hvert fall sto utenfor." (UK. bil.III,10)
5. "Det som var problemet for regjeringen var å finne en formell som et grunnlovens krav om at Kongen ikke kunne være utenfor Norge mer enn måneder uten å være i felt, og regjeringen ønsket først å få med et taljon over til England for sterkt å markere at Kongen var i felt. Hambro var inne på tanken Svalbard." (Ruges forklaring i Sakanckess ref. i Arbeiderbladet 28/11-47)
6. "Kongen og regjeringen har forlatt landet og har befalt meg å innse fiendtlighetene" (SV. Hvítbok I,302.) (Ruges telegram 8/6 40 til Stk
7. "Et visst samarbeide med okkupanten tvingende nødvendig. Problemet virkeligheten ikke tilslutning til tysk politikk eller steil avvisning og sabotering av alle tiltak. Problemet graden av samarbeid og for det. - Rådet administrerte i et beseiret land og ikke mulig med maktnidler T. hadde, militært, politisk og finansielt å føre en uavhengig politikk i forholdet til T." (UK 230)
8. "Under denne synsvinkel er A.rådet et ledd i den tyske administrasjon av det besatte Norge med forberettslig hggmmel i 4.Paagkonvensjon. Det er forsvavidt den samme rettslige hggmmel som de etterfølgende i stateråder og Quislings regjering senere har". (UK 223)
9. "Hvorledes ville det ha blitt med vår import av korn, ull, olje og andre livsviktige varer, hvis vi hadde nektet å arbeide eller utføre varer til T.?" (UK.I,229)
10. "Berggrav foreslo telegram til Kongen med anmodning om for seg og sønnå gi av kall på tronen." (Neri Valen, Notionen 16/12 -47) Jfr. Bergs henvendelse til den svenske legasjon og uttalelsen hans "Nå er ikke lenger jus det gjelder, det er politikk."
11. "Høyestrett 11.6.40: "Kongen og regjeringen i funksjon, men faktisk avskåret fra å regjere"+ (UK.I 188)
12. Anneus Schiødt: " - - selv m.h.t., myndighet utenfor landet var Kongen og regjeringen helt avhengig av hva britiske interesser ville tillate" ("Riksrådsforhandlingene 1940", s66)

13. Koht: "Ei regjering på røming, utan styringsmakt, utan hærrett, --- eller så fekk vi røma landet og berre holde oppe ei nærregjering, -- koss vi skulle livberja oss, Nygaardsvold for gamal til å gå på bryggen. -- Det einaste var om England framleis ville godkjenne oss som regjering. -- Kanskje vi kom til å bli eit slag krigsfangar i England." ("Fra skanse til skanse" s.105.)
14. General Fleischer til Regjeringen 5/6 -40: " -- Norge har verget neutralityten med alle midler overestemende med folkerettslige forpliktelser". Han adværer deretter mot at regjeringen forlater landet " -- den lovlige stat har dermed opphørt å eksistere." (Er ikke kapitulert. (Fleischer, Etterlatte papirer.)
15. "Den norske regjering inngikk aldri noen direkte formell alliansesavtale med de andre krigførende land." (London I, 42)
16. "Fiendtlighetene mellom norske og tyske tropper ble innstillet fra 9. juni kl. 24. Dermed begynte et nytt viktig avsnitt i vår krigshistorie." (UK, bil. III, 7)
17. UK+ bil. II, 295: " Det er i denne forbindelse av betydning straks å presisere at det ikke ble sluttet noen allianser av noen art mellom Norge og Vestmaktene etter krigsutbruddet. Saken omtales i et skriv fra utenriksminister Lie til Justisdepartementet av 21. juli 1945 på følgende måte:
- "Etter overfallet på Norge 9. april 1940 "ble det fra britisk og fransk side tilbudt Norge hjelp i kampen mot overfallsmennene og fra norsk side ble hjelpen mottatt med takk. Utover de mer og mindre offisielle uttalelser som fremkom i forbindelse med tilbud og mottagelse av denne hjelp, foreligger det ikke noe som berettiger en til å tale om inngåelse på en bestemt dag av en formell alliansesavtale mellom Storbritannia og Frankrike på den ene side og Norge på den annen side. Dette forhindrer ikke at ~~ix~~ de nevnte land imidlertid både i skrift og tale den hele tid er betegnet som Norges "allierte".
18. "Samtidig vil legasjonen gjøre merksam på at det fremdeles består krigstidstand mellom ~~Storbritannia og Norge~~ Norge og ~~Storbritannia~~ Tyskland, og at selv om fiendtlighetene ~~har~~ mellom disse to land er opphørt, det dog finner sted militære operasjoner mellom "et britiske rike og og Tyskland i Norge og på norsk sjøterritorium." (= krig de jure) (Norsk -Svensk hvitbok dok 63.)
19. "Regjeringens makt og ret stilling i England helt usikker". (London I 1)
20. "Spørsmål om Konge og regjering hadde sin fulla handlingsfrihet i England". (PK.82)
21. "Stortinget måtte kunne tilbakekalle alverumsfulmakten og avsette Nygaardsvold." (PK 81)
22. Høyesterett fant innkallelisen av Stortinget 1940 for å være helt i orden (PK+79.)
23. Styrkene i England under Englands kommando. (London IV 6)
24. England fikk verve nordmenn (London IV 7)(Fleischer 98)
25. Regjeringen hadde intet kjensskap til de engelske raids m...

- som "var av det onde". "I, tet samarbeide med England eller kjempe til Englands planer i Norge". (London IV 76, 109, 111)
26. Angrepene på Herøya og Vemork villt og utidig, likeså sildoljefabrikk og Vellø. (London IV 117, 125, 126, 127, 128.)
27. De allierte senket 50% av kyststruteflåten og ville ødelegge alt i 1944 (London IV 85)
28. England organiserte selv først Norðsjøfarten med agenter og flyging på Norge (London IV 114)
29. England betalte alt til Kp. Linge og Milorg. (London IV 117)
30. "Fra høyt hold i Norge skepsis overfor Milorg. (London IV 111)
31. Kontras betasje og vern om norske verdier mot allierte den virkeligst oppgave i London! (London IV 104 og 118)
32. Churchill forbø norsk virksomhet syd for Bodø. (London IV 211)
33. "Flere kan føle seg kallet til å opptre som lovlige pretendenter". (London IV 195)
34. England forsøkte i 1944 å forhindre USA i å fly nordmenn fra Sverige til England. (London IV 275)
35. USA beslagla tross regjeringens protest alle norske patentet, fordi Norge var okkupert (altså ikke alliert) (London I 29)
36. Regjeringen fant det av "forfatningsmessige og politiske grunner vanskelig å erklære Japan-krig". (London I 58)
 Jfr. også St.prop. nr. 1 1945 29/6 45: "4-Det er tvilsomt om regjeringen, et er den norske forfatning, har adgang til å erklære krig mot Japan før Norge er blitt befrikk. -- Vi må huske på at verdenskrigen ikke vil være slutt med Tysklands nederlag. Også Japan må knekkes" (Iva vedkom verdenskrigen Norge?) "Det er den norske regjeringens oppfatning at det er irrelevant hvorvidt en formell krigserklæring er blitt avgitt eller ikke. -- må legges avgjørende vekt på det aktive bidrag til krigen. -- Under henvisning til ovenstående vil utenriksdept. tilrå : At Deres Majestet godkjenner og skriver under et fremlagt utkast til proposisjon til Stortinget om innhentelse av dets samtykke til at regjeringen i en formell erklæring fastslår at det består krigstilstand mellom Norge og Japan , og at slik krigstilstand har bestått siden 7. desember 1941."
37. De allierte nektet regjeringen å sende mat til Norge og fangene i Tyskland. (London I 35, 255, 220, 276-285 og Myrdahl: "Varning før fremoptimism" s.)
38. De 12 millioner kroner regjeringen bragte med til "England svant inn til Englands arbeide i Norge! (London III 52)
38. Ingen i Norge ville låne penger til hjemmefronten - mot sikkerhet i dollartilgodehavende - tross regjeringens anmodning, før (London III 52 -

39. Castberg, "Norge under okkupasjonen": "- - synes den tyske regjer. ikke å ville betrakte forholdet som krig."
40. Falkenhorst: "Kongen hadde ikke rett til å begynne krig igjen". ((Arbeiderbladet 31/7-47 og Harsen 11)
41. Skeie: "§86 gjelder fienden som motstander i krig, ikke som okkupa ("Landssvik", og Harsen 26)
42. Annæus Schiødt: "- marinen i britisk tjeneste". ("Riksrådsforhandl.
43. O.Th. Røed: "På okkupert område bare en kvalifisert fork for bistand til fienden som er straffbar etter § 86". (Rt.65/1946)
44. Kjerschow: "- - (§86's) straffbarhet betinget av at de foretas under en pågående krig hvor Norge deltar (er krigførende)" (1930 s.824 og Harsen 53)
45. Etter Englands erobring av Kjøbenhavn i 1807 ble de som "samarbeidet frikjent fra kongens krav om dødsstraff. (Tønsb. Blad 13.8.47 I. Vogt)
46. Tungtvannsfilmene: alle bar engelsk uniform som skulle sikre dem mot å bli behandlet som fraktirører (Hvilket altså norsk uniform ville vært?)
46. Sabotasje er ikke krig. Jfr. Latzas frifinnelse og Rendulics. (Rt.693/47, Arbeiderbladet 20/2 48 og Harsen 72)
47. Nygaarsvold: "Ikke alltid vært lett for regjeringen å avgjøre hvem som representerte hjemmefronten". (Nygaarsvold s 10?, Harsen 74, jfr. London IV 112, 118, 195)
48. Staten frifunnet for erstatningskrav for skade av bilorg. Sporveiene bilorg først organisert som norsk krigsformasjon 8/5/45 (Rt.703/47 og Harsen 74 - 75)
49. Strl. § 42 - situasjonsvillfarelse. (Bl.a. H.79 80)
50. Strl.kom.London 42: "- - tvilsomt om bistand ytt tyskerne etter 10/40 til nytt felittog begynner kan betegnes som forræderi." (H.82)
51. Norges importoverskudd fra Tyskland pr.7/5/45: 759.9 millioner kroner - eksklusivt militær import. (H.84,86.)
52. Først høsten 1944 felles bilorg og ny sivil ledelse. (H.69)
53. Kongen 22/8/45: "I anledning av at Japan har akseptert betingelses overgivelse og det igjen er blitt fred i verden". (K.H. taler 84, H.
54. "Hele flåten ville bli tatt av englenderne og sjøfolkene ville ha måtte seile - -, om vi hadde blitt hjemme." (K.H. taler s.85)
55. Kongen kastet lodd om hva han skulle gjøre 7/6/40 ifølge inter i dansk avis, gjengitt i Dagbladet // 194
56. Justisdept til Generaladvokaten 18/1/46: "Fredstid er inntrå med at den vepnete makt er satt på fredsfoet." (H.106)
57. H Rt.1248/46: "krigstid slutter når kjerphendingene slutter

58. Rt. 612/47: Høyner og Sandberg frifunnet fordi de trodde at de handlet rettsmessig.
59. Skeie: "I folkerettslig forstand var krigen avsluttet i og med kapitulasjonen. Om Galsling forgjeves foretok å oppnå en preliminær fred med tyskerne, forandrer det ingenting i denne folkerettslige tilstand." (N.112)
60. Skeie: "§ 9c kan ikke anvendes fordi Norges statsforfatning ble satt ut av funksjon ved okkupasjonen." (Str. spes.del, ny utg. 234 og N.112)
61. Ot. prop nr. 72 45/56 s.1b: "Betingelsen for å anvende § 86 er midlertid at medlemmet her forslått at hans medlemskap innebærer en slik støtte og at Norge var i krig." (N.112)
62. Boel berg til politimester Aug. Pedersen: "Hver må se følge sin samvittighet". (Jærgeland)
63. Andersen: "Hele det norske næringsliv spent for den tyske stridsvogn."
64. ~~xxx~~ 156.000 arbeidet direkte og 450.000 indirekte for tyskerne.
(Regj. og hjemmefr. s 350.)
65. Skeie: "Anerkjennelse i London ikke kunngjort på en slik måte her i landet at det ville være forsvarlig å anvende den mot personer som faktisk ikke har fått noe kjennskap til den." ("Landsvik"s. N.20)
66. Astrup Boel: "Ikjente forordninger fra en faktisk maktesløs eksilregjering, og med virkning fra utførelsen, ville stride mot folkeretten likefullt som mot grunnloven." (A.Samferhetsblad 2/45)
67. 19.9.44 undertegnet Norge en avtale om vår handelsmarines deltagelse i krigen mot Japan. og dette tiltross for/et regjeringen hadde "rundt det vanskelig av forfatningsmessige og politiske grunner å erklære Japan krig." jfr. dette med regjeringens "deltagelse i krigen mot Tyskland". ("Regj. og hjemmefr." s. 450 og London I 56.)
68. Levin: "Man bør huske at Italia var det eneste land som kjempet ved vår side ut mot det britiske rike fra 1940 til 1941 tross fiendens stormløp." (Verdens Gang. 5/2/46.)
69. Norge i urentet 13/1/48 : "Ernebles ikke fred med Tyskland."
70. Leischoer: "To fraksjoner i regjeringen i London, bare den ene vill støtte innvand, -men hve ville regjeringen - det visste ingen." ("Statellette papirer" oi, s.11)
71. "Det ble fra tysk side hevdet at et avslag (på ønsket om riksråd og avsettelse av regjeringen) betydde en ny norsk krigserklæring". 14.4.47 var et bare stortinget ved sin holdning kunne gi en eventuell krigserklæring. (Uk. 204 og s.I.35)
72. "Sedan striderna i Norge avslösts." (Sv. Hvittbok II ack.48 og s.11)
73. Günther 21/1/4b: "Krigstilstanden i Norge hadde opphört." (Sv. Hvittbok II.175 og s.I.71)
74. Poltke: "- - å si at det okkuperte Norge eller dets innvånere "betre" ved å erklære krig mot Tyskland." (17. januar 1941/1941 og s.11)

75. Regjeringen sto ikke fritt i England. (Schjelderup II 251, P.K. 82 og J.L. 42)
76. Fleischer: "H.O.K.fikk i aug. 1940 vite at det var satt igang ver-ving til den britiske marine." (Etterlatte papirer 98 og J.L.44)
77. Th. Boye: "Strandhugene i Lofoten - rent britiske. Det samme ved Fåøy." (Aftenposten kronikk 28/10/47. jfr. London IV 76,109,111 og punkt 25 her.)
78. Langeland: "Selvfølgelig kunne ikke noen tenke seg at det skulle være krigsforræderi å være medlem av NS" (etter 5 NS i riksrådet) (s95) - - "For de fleste som virkelig hadde tenkt over krig og krigslover virket denne påstand som direkte tøv" (at NS straffbart etter §86) (s.260)
79. Hjemmefrontkomiteen: "Den riktige løsning må være å gi ny bestemmelse som kan anvendes istedenfor strl.kap.8 eller 9. eller krigsart. mens strl. kap 8 og 9 og krigsart. brukes for de graverende forbryt. som naturlig hører inn under dem." (Langeland 264)
80. Justisdept. om hjemmefrontens utkast: "Forfatterne har vært fullt oppmerksomme på dette forhold (grl §97). Ved hjelp av en formulering som på enkelte viktige punkter lar spørsmålet stå åpent (§61) og med støtte i en særdeles rommelig forståelse av grl. §97 mener de inid- lertid å ha undgått direkte grunnlovs konflikt". (Langeland 264)
81. Skeie: "Ingen av de nevnte anordninger har noen rettsgyldighet. Gyldige også av den grunn at de strider mot grl. §97." ("Landssvik og J.L.81)
82. Holthe: "De besatte områder av vårt land kan inidlertid ikke sies å være i krig med Tyskland." (til entrepren.'s felleskontor 31/5/40 gjengitt i "Erstatndir.29 og J.L.83)
83. Mellbye: "Tilslut arbeidet derfor hele det norske næringsliv direkt eller indirekte for Tyskland". (T.f.A. 59/1945 og J.L.85.)
84. Ot. prop. 92/45 s.65: "Når komiteen allikevel forslår et tillegg til straf elovens bestemmelser om forræderi spes. rettet mot medlemskap av NS, er hovedgrunnen, såvidt fept. forstår, at det kan være tvilsomt om bistand til Tyskland i tiden 10/6 inntil nytt felttog begynner, kan ~~XXXX~~ betegnes som forræderi, idet quislingene hevder at hele krigen av avgjørt 10.6.40 de kongen og regjeringen hadde forlatt landet, og at quislingene virke i virkeligheten bare tar sikte på å redde Norges selvstendighet" s.72: "Det turde også herske enighet om at § 80 fullt ut er anvendelig overfor forræderske handlinger begått i Norge sålenge felttoget pågikk, likesom den vil være fullt ut anvendelig overfor forræderske handlinger under et mulig nytt felt tog inidlertid bør (eller) være oppmerksom på at et forholdet kan stilles seg noe mer tvilsomt når det gjelder tiden fra 10.6.40 inntil sjenopptak av et nytt felttog." - - "Et annet spørsmål er det om ikk alt for sent (12.3.42) å utferdige nye straffebud. - - har i sin almindelighet vært en menneskerett å få anledning til å velge det politiske parti som tenner med ens overbevisning. - - Til dette kommer at §'en fastsetter straff for å yte "fienden" bistand og quislingene hevder at uttrykket "fienden" ikke omfatter de norske "myndigheter" som samarbeidet med eller assisterer. Det gjelder forøvrig ved §80 at den forholdsvis høye minimumsstraff - 3 år -